

Arrest

nr. 234 263 van 19 maart 2020
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Koningin Astridlaan 46
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (RvV X), die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 2 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2019.

Gezien het verzoekschrift dat X (RvV X), die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 2 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossier.

Gelet op de beschikkingen van 22 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat R. JESSEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2019 inzake de eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) en de tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster) werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 2 december 2019, gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder de dossiernummers RvV X en RvV X. Aangezien verzoeker de echtgenoot is van verzoekster en in acht genomen dat verzoekster zich in het kader van

haar verzoek om internationale bescherming en onderhavig beroep in feite en in rechte beroept op dezelfde argumenten als verzoeker, worden voormelde zaken wegens verknochtheid gevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 7 september 2019, verklaren er zich op 16 september 2019 vluchteling.

2.2. Op 20 november 2019 werd door de commissaris-generaal de beslissingen niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU Lidstaat) genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoekers werden gestuurd.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

2.2.1. Ten aanzien van verzoeker:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Syrisch staatsburger. U bent Arabier en soennitisch Moslim. U bent geboren in Aleppo, waar u verbleef tot uw vertrek uit Syrië. U bent getrouwd met R.E. (O.V. X ; CGVS X). Samen hebben jullie twee kinderen, H. (O.V. X) en M. (O.V. X).

U verliet Syrië samen met uw vrouw in december 2013 omwille van de oorlog. U vreest gerekruteerd te worden door het regime, en vreest gedood te worden door de autoriteiten omdat u uw legerdienst ontlopen hebt.

Na uw vertrek uit Syrië reisde u via Turkije naar Griekenland waar u verbleef van 13 september 2017 tot 7 september 2019. U diende in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in en verkreeg daar volgens uw verklaringen in 2018 of 2019 een internationale beschermingsstatus.

U verliet Griekenland omwille van de slechte levensomstandigheden in het opvangcentrum waar u verbleef, omdat u daar geen werk of woning kon vinden en omdat de medische zorgen die u daar kon krijgen ontoereikend waren. U haalt verder aan dat u problemen zou ondervinden om uw kinderen daar een nationaliteit te kunnen toewijzen.

Ter ondersteuning van uw verzoek dient u samen met uw echtgenote de volgende documenten in: uw Syrische identiteitskaart, uw Syrisch rijbewijs, uw militair boekje uit Syrië, Syrische schooldocumenten, de publicatie van uw naam op het internet in verband met uw legerdienst in Syrië, een uittreksel van de Syrische burgerlijke stand op naam van uw echtgenote, de geboorteakte van uw dochter Hadiya in Turkije, de geboorteakte van uw zoon Mohsen in Griekenland, foto's van de situatie in het opvangcentrum in Griekenland, en documenten in verband met jullie procedure in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

Hierbij moet erop gewezen worden dat u in dit geval geen elementen vermeldt waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u ook uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat u Griekenland verliet omwille van de slechte levensomstandigheden in het opvangcentrum waar u verbleef, omdat u daar geen werk of woning kon vinden en omdat de medische zorgen die u daar kon krijgen ontoereikend waren. U haalt verder aan dat u problemen zou ondervinden om uw kinderen daar een nationaliteit te kunnen toewijzen.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt een internationale beschermingsstatus verkregen in Griekenland. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Ten eerste klaagt u de slechte levensomstandigheden aan in het opvangcentrum (CGVS, p. 8).

In dit opzicht haalt u onder andere aan dat de infrastructuur in het kamp in slechte staat was en niet hersteld werd, en dat de hygiëne daar sterk te wensen over liet (CGVS, p. 8). Het CGVS erkent dat dergelijke levensomstandigheden allesbehalve optimaal kunnen worden genoemd. Desondanks kan er niet geopperd worden dat de Griekse overheid jullie opvang zou ontzegd hebben. Bovendien moet rekening gehouden worden met de toenmalige grote instroom van vluchtelingen in verschillende Europese lidstaten, en in Griekenland in het bijzonder, die zorgde voor enorme uitdagingen inzake opvang en behandeling. Omwille van deze redenen, kan uw opvangsituatie in Griekenland, niet gelijkgesteld worden met enige vorm van discriminatie of onmenselijke behandeling, die zou kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in België. Dat er verschillen bestaan in de manier waarop de Griekse en de Belgische autoriteiten verzoekers om internationale bescherming opvangen, doet hieraan geen afbreuk.

Ten tweede stelt u dat u geen werk of woning kon vinden in Griekenland (CGVS, p. 11).

U verklaart dat jullie in het begin wel financiële ondersteuning en opvang kregen in Griekenland, maar dat er jullie een maand voor jullie vertrek uit Griekenland op gewezen werd dat de opvang en financiële steun zou stopgezet worden gezien jullie een statuut ontvangen hadden (CGVS, p. 8-9). Hoewel u hier uitvoerig naar gezocht en geïnformeerd zou hebben, slaagde u er echter niet in om werk of een woning te kunnen vinden in Griekenland (CGVS, p. 11-14). U verklaart daar geen woning te kunnen vinden

omdat u daar geen inkomen of werk had (CGVS, p. 11). In dit verband haalt u ook aan dat de huurprijzen in Griekenland erg gestegen zijn door het feit dat de smokkelaars hier wel erg hoge prijzen voor kunnen geven (CGVS, p. 11). Zelfs indien u zou kunnen werken in Griekenland, stelt u dat uw loon daar door de economische crisis te laag zou zijn om de huurprijzen te betalen, laat staan voor het betalen van bijkomende kosten zoals water en elektriciteit (CGVS, p. 11-12). Opnieuw erkent het CGVS dat de economische situatie in Griekenland alles behalve optimaal is. Hierdoor moeten echter veel personen daar in mindere levensomstandigheden verblijven en bestaat er ook veel dakloosheid en armoede onder de inheemse bevolking. Dat dit ook voor jullie als vluchteling op dit vlak erg moeilijk zou zijn, kan dan ook niet gelijkgesteld worden aan enige vorm van discriminatie of onmenselijke behandeling die zou kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in België.

Over het vinden van werk stelt u dat dit niet lukte voor u gezien u geen diploma had of geen vak geleerd had in Syrië, en gezien u geen mogelijkheden vond om verdere opleidingen (zoals een opleiding Grieks) te volgen in Griekenland (CGVS, p. 11-14). U verklaarde wel een opleiding Engels gevolgd te hebben bij een plaatselijke NGO maar voor de rest geen opleidingen gevonden te hebben (CGVS, p. 14). In het opvangcentrum in Athene zou u de eerste maanden wel een opleiding Grieks gevolgd hebben maar u zou hier na enkele maanden moeten mee stoppen zijn omdat toen besloten werd dat deze opleiding enkel nog aan kinderen zou gegeven worden (CGVS, p. 11-14). U zou wel steeds blijven vragen zijn of er nog opleidingen georganiseerd zouden worden, waarbij u steeds gezegd werd dat men dit van plan was in het centrum, hoewel dit nooit gebeurde (CGVS, p. 11-14). Ook hier erkent het CGVS dat het niet optimaal is dat u amper de toegang kreeg tot het volgen van opleidingen in Griekenland. Bovenstaande verklaringen wijzen er echter op dat er ook geen totale afwezigheid was van opleidingen, en dat de toegang hiertoe afhankelijk was van het aanbod en de middelen die hiervoor aanwezig waren in het opvangcentrum. Dat ook in dit opzicht verschillen te vinden zijn tussen verschillende EU-lidstaten, kan echter opnieuw niet gezien worden als een indicatie van het feit dat u in Griekenland helemaal niet de toegang had tot het volgen van opleidingen en of dat u persoonlijk de toegang hiertoe ontzegd op enige grond van discriminatie en dat uw rechten daardoor dermate geschonden werden dat er sprake zou kunnen zijn van onmenselijke of vernederende behandeling in uw hoofde. U haalde verder nog aan dat ook de Grieken geen werk vinden in Griekenland, waardoor dit voor u zeker onmogelijk zou zijn (CGVS, p. 13). Het CGVS erkent dat de economische situatie in Griekenland verschilt van deze in België en dat het daardoor minder evident kan zijn om in Griekenland werk te kunnen vinden. Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven bij uw zoektocht naar werk of dat u geen toegang gehad zou hebben tot de Griekse arbeidsmarkt.

Daarnaast verklaarde u dat de medische zorgen in Griekenland ontoereikend waren (CGVS, p. 11).

U stelt dat men in Griekenland uren moet wachten bij de dienst spoedgevallen, en dat jullie geen toegang kregen tot de gespecialiseerde oog-en tandzorgen waar jullie om vroegen in het opvangcentrum (CGVS, p. 11-15). Over het feit dat u uren moet wachten op de dienst spoedgevallen, kan enkel gezegd worden dat dit een problematiek is die te wijten is aan de drukte op de betreffende dienst, en dat hieruit geenszins kan afgeleid worden dat jullie daar als vluchtelingen de toegang ontzegd werd tot medische zorgen. Over de gespecialiseerde zorg die jullie nodig hadden, stelt u dat jullie hiervoor via het opvangcentrum een afspraak moesten maken, dat jullie hier verschillende keren naar vroegen maar dit nooit kregen (CGVS, p. 15-16). Er zou wel eens een tandarts langsgesproken zijn naar het opvangcentrum zelf, maar omdat deze niet genoeg materiaal had, was de tandarts enkel in staat om tanden te trekken (CGVS, p. 15-16). Gevraagd of u zelf probeerde om buiten het kamp een afspraak te krijgen bij dergelijke specialisten, stelt u van wel maar dat het probleem was dat jullie dan zelf de kosten moesten betalen (CGVS, p. 15-16). Hieruit blijkt dat het hier eerder gaat om een financieel probleem en niet om het feit dat jullie als vluchtelingen de toegang tot deze zorgen geweigerd zou worden op enige grond van discriminatie en dat uw rechten daardoor dermate geschonden werden dat er sprake zou kunnen zijn van onmenselijke of vernederende behandeling in uw hoofde.

Nog haalt u aan dat u problemen zou ondervinden om uw kinderen in Griekenland een nationaliteit te laten toewijzen (CGVS, p. 16-17).

U stelt dat dit problematisch zou zijn omdat uw kinderen enkel een geboorteakte hebben uit Turkije en Griekenland, maar geen bewijs van nationaliteit (CGVS, p. 17). Gevraagd of u informeerde of hiervoor bepaalde administratieve of juridische stappen konden genomen worden in Griekenland, bijvoorbeeld bij een advocaat, stelde u dat u daar de middelen niet voor had (CGVS, p. 17). U kan dan ook niet concreet

aantonen dat er geen oplossing zou te vinden zijn voor dit probleem in Griekenland. Bovendien behoort dit probleem tot de administratieve sfeer en kan daarom ook hieruit geen toekenning van een internationale beschermingsstatus volgen op basis van vervolging, onmenselijke of onredelijke behandeling.

Nog haalde u aan dat de beschermingsstatus die u ontving in Griekenland van tijdelijke aard is, en dat u niet zeker weet of deze nog geldig is of verlengd kan worden (CGVS, p. 10).

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

De documenten die u neerlegt veranderen niets aan deze vaststellingen. De Syrische documenten van u en uw echtgenote ondersteunen uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit, herkomst vluchtredenen, en familiebanden. De documenten die u voorlegt uit Turkije en Griekenland kunnen enkel jullie verblijf daar en de geboorte van uw kinderen in deze landen ondersteunen. Ook dit wordt hier niet in twijfel getrokken. De foto's van de situatie in het opvangcentrum in Griekenland komen overeen met wat u hierover verklaard heeft. Zoals hierboven aangegeven konden deze elementen niet als afdoende beschouwd worden om te kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in België. Deze foto's zijn op zich dan ook niet bij machte hier iets aan te veranderen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2.2.2. Ten aanzien van verzoekster:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Syrisch staatsburger. U bent Arabische en soennitisch Moslima. U bent geboren in Aleppo. Net voor uw vertrek uit Syrië verbleef u in Idlib. U verliet Syrië samen met uw echtgenoot J.A. (X, X) in 2014 omwille van de oorlog. Uit uw verklaringen bleek dat u uw verzoek om internationale bescherming baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot J.A. (X, X) werden aangehaald. Uw man verklaarde het volgende: [...]

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot J.A. (X, X). In het kader van zijn verzoek werd overgegaan een niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Gezien u zich beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw echtgenoot. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt: [...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

3.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikelen 48/4, 48/5, 57/6, § 3, 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van "*de algemene motiveringsplicht*", van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekers vragen in hoofddorde om hen als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschriften het rapport "*AIDA, Country Report: Greece*" van maart 2019 (stuk 3).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Nadat verzoekers op 13 september 2017 toekwamen op Grieks grondgebied, verkregen zij er volgens hun verklaringen in 2018 of 2019 een internationale beschermingsstatus. Verzoekers verbleven in Griekenland tot 7 september 2019, waarna zij naar België reisden, alwaar zij op 16 september 2019 onderhavige verzoeken om internationale bescherming indienden. Verzoekers voeren aan dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Syrië vreest te worden gerekruteerd door het regime en te worden gedood door de autoriteiten omdat hij zijn legerdienst ontloep. Zij voeren tevens aan dat zij niet naar Griekenland kunnen terugkeren omwille van de slechte levensomstandigheden in het opvangcentrum waar zij verbleven, omdat zij er geen werk en geen woning konden vinden, omdat de medische zorgen er ontoereikend waren en omdat zij er problemen ondervinden om hun kinderen een nationaliteit toe te wijzen. In de bestreden beslissingen besluit de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet tot de niet-ontvankelijkheid van onderhavige verzoeken om internationale bescherming omdat verzoekers in Griekenland reeds internationale bescherming genieten en er geen elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat de bescherming die zij in Griekenland genieten niet actueel of ontoereikend zou zijn.

3.3.2. Er dient vastgesteld dat verzoekers er in hun verzoekschriften niet in slagen op de motieven in de bestreden beslissingen een ander licht te werpen. Zij komen immers niet verder dan het herhalen van en volharden in hun eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

3.3.3. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

[...]

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

3.3.4. De Raad wijst erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarbij elk van de lidstaten ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (*cf.* HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 84).

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoekers, die in Griekenland internationale bescherming genieten, er geen gegronde vrees voor vervolging hebben noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen, dat zij er een bijzondere bescherming tegen refoulement genieten, dat aan hun internationale beschermingsstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat hun levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekers verhinderd zouden zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers kunnen dit vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de overheden van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekende partijen niet in staat zijn om te voorzien in hun meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hen in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 90 e.v.).

Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekers in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van hun verzoek en dat het aan verzoekers toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de bescherming die hen in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekers persoonlijk niet concreet aannemelijk hebben gemaakt dat de bescherming die hen in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, noch dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kunnen doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Met betrekking tot verzoekers persoonlijke situatie en levensomstandigheden in Griekenland motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht als volgt:

“Ten eerste klaagt u de slechte levensomstandigheden aan in het opvangcentrum (CGVS, p. 8).

In dit opzicht haalt u onder andere aan dat de infrastructuur in het kamp in slechte staat was en niet hersteld werd, en dat de hygiëne daar sterk te wensen over liet (CGVS, p. 8). Het CGVS erkent dat dergelijke levensomstandigheden allesbehalve optimaal kunnen worden genoemd. Desondanks kan er niet geopperd worden dat de Griekse overheid jullie opvang zou ontzegd hebben. Bovendien moet rekening gehouden worden met de toenmalige grote instroom van vluchtelingen in verschillende Europese lidstaten, en in Griekenland in het bijzonder, die zorgde voor enorme uitdagingen inzake opvang en behandeling. Omwille van deze redenen, kan uw opvangsituatie in Griekenland, niet gelijkgesteld worden met enige vorm van discriminatie of onmenselijke behandeling, die zou kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in België. Dat er verschillen bestaan in de manier waarop de Griekse en de Belgische autoriteiten verzoekers om internationale bescherming opvangen, doet hieraan geen afbreuk.

Ten tweede stelt u dat u geen werk of woning kon vinden in Griekenland (CGVS, p. 11).

U verklaart dat jullie in het begin wel financiële ondersteuning en opvang kregen in Griekenland, maar dat er jullie een maand voor jullie vertrek uit Griekenland op gewezen werd dat de opvang en financiële steun zou stopgezet worden gezien jullie een statuut ontvangen hadden (CGVS, p. 8-9). Hoewel u hier uitvoerig naar gezocht en geïnformeerd zou hebben, slaagde u er echter niet in om werk of een woning te kunnen vinden in Griekenland (CGVS, p. 11-14). U verklaart daar geen woning te kunnen vinden omdat u daar geen inkomen of werk had (CGVS, p. 11). In dit verband haalt u ook aan dat de huurprijzen in Griekenland erg gestegen zijn door het feit dat de smokkelaars hier wel erg hoge prijzen voor kunnen geven (CGVS, p. 11). Zelfs indien u zou kunnen werken in Griekenland, stelt u dat uw loon daar door de economische crisis te laag zou zijn om de huurprijzen te betalen, laat staan voor het betalen van bijkomende kosten zoals water en elektriciteit (CGVS, p. 11-12). Opnieuw erkent het CGVS dat de economische situatie in Griekenland alles behalve optimaal is. Hierdoor moeten echter veel personen daar in mindere levensomstandigheden verblijven en bestaat er ook veel dakloosheid en armoede onder de inheemse bevolking. Dat dit ook voor jullie als vluchteling op dit vlak erg moeilijk zou zijn, kan dan ook niet gelijkgesteld worden aan enige vorm van discriminatie of onmenselijke behandeling die zou kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in België.

Over het vinden van werk stelt u dat dit niet lukte voor u gezien u geen diploma had of geen vak geleerd had in Syrië, en gezien u geen mogelijkheden vond om verdere opleidingen (zoals een opleiding Grieks) te volgen in Griekenland (CGVS, p. 11-14). U verklaarde wel een opleiding Engels gevolgd te hebben bij een plaatselijke NGO maar voor de rest geen opleidingen gevonden te hebben (CGVS, p. 14). In het opvangcentrum in Athene zou u de eerste maanden wel een opleiding Grieks gevolgd hebben maar u zou hier na enkele maanden moeten mee stoppen zijn omdat toen besloten werd dat deze opleiding enkel nog aan kinderen zou gegeven worden (CGVS, p. 11-14). U zou wel steeds blijven vragen zijn of er nog opleidingen georganiseerd zouden worden, waarbij u steeds gezegd werd dat men dit van plan was in het centrum, hoewel dit nooit gebeurde (CGVS, p. 11-14). Ook hier erkent het CGVS dat het niet optimaal is dat u amper de toegang kreeg tot het volgen van opleidingen in Griekenland. Bovenstaande verklaringen wijzen er echter op dat er ook geen totale afwezigheid was van opleidingen, en dat de toegang hiertoe afhankelijk was van het aanbod en de middelen die hiervoor aanwezig waren in het opvangcentrum. Dat ook in dit opzicht verschillen te vinden zijn tussen verschillende EU-lidstaten, kan echter opnieuw niet gezien worden als een indicatie van het feit dat u in Griekenland helemaal niet de toegang had tot het volgen van opleidingen en of dat u persoonlijk de toegang hiertoe ontzegd op enige grond van discriminatie en dat uw rechten daardoor dermate geschonden werden dat er sprake zou

kunnen zijn van onmenselijke of vernederende behandeling in uw hoofde. U haalde verder nog aan dat ook de Grieken geen werk vinden in Griekenland, waardoor dit voor u zeker onmogelijk zou zijn (CGVS, p. 13). Het CGVS erkent dat de economische situatie in Griekenland verschilt van deze in België en dat het daardoor minder evident kan zijn om in Griekenland werk te kunnen vinden. Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven bij uw zoektocht naar werk of dat u geen toegang gehad zou hebben tot de Griekse arbeidsmarkt.

Daarnaast verklaarde u dat de medische zorgen in Griekenland ontoereikend waren (CGVS, p. 11).

U stelt dat men in Griekenland uren moet wachten bij de dienst spoedgevallen, en dat jullie geen toegang kregen tot de gespecialiseerde oog-en tandzorgen waar jullie om vroegen in het opvangcentrum (CGVS, p. 11-15). Over het feit dat u uren moet wachten op de dienst spoedgevallen, kan enkel gezegd worden dat dit een problematiek is die te wijten is aan de drukte op de betreffende dienst, en dat hieruit geenszins kan afgeleid worden dat jullie daar als vluchtelingen de toegang ontzegd werd tot medische zorgen. Over de gespecialiseerde zorg die jullie nodig hadden, stelt u dat jullie hiervoor via het opvangcentrum een afspraak moesten maken, dat jullie hier verschillende keren naar vroegen maar dit nooit kregen (CGVS, p. 15-16). Er zou wel eens een tandarts langsgesproken zijn naar het opvangcentrum zelf, maar omdat deze niet genoeg materiaal had, was de tandarts enkel in staat om tanden te trekken (CGVS, p. 15-16). Gevraagd of u zelf probeerde om buiten het kamp een afspraak te krijgen bij dergelijke specialisten, stelt u van wel maar dat het probleem was dat jullie dan zelf de kosten moesten betalen (CGVS, p. 15-16). Hieruit blijkt dat het hier eerder gaat om een financieel probleem en niet om het feit dat jullie als vluchtelingen de toegang tot deze zorgen geweigerd zou worden op enige grond van discriminatie en dat uw rechten daardoor dermate geschonden werden dat er sprake zou kunnen zijn van onmenselijke of vernederende behandeling in uw hoofde.

Nog haalt u aan dat u problemen zou ondervinden om uw kinderen in Griekenland een nationaliteit te laten toewijzen (CGVS, p. 16-17).

U stelt dat dit problematisch zou zijn omdat uw kinderen enkel een geboorteakte hebben uit Turkije en Griekenland, maar geen bewijs van nationaliteit (CGVS, p. 17). Gevraagd of u informeerde of hiervoor bepaalde administratieve of juridische stappen konden genomen worden in Griekenland, bijvoorbeeld bij een advocaat, stelde u dat u daar de middelen niet voor had (CGVS, p. 17). U kan dan ook niet concreet aantonen dat er geen oplossing zou te vinden zijn voor dit probleem in Griekenland. Bovendien behoort dit probleem tot de administratieve sfeer en kan daarom ook hieruit geen toekenning van een internationale beschermingsstatus volgen op basis van vervolging, onmenselijke of onredelijke behandeling."

Dienaangaande stellen verzoekers in hun verzoekschriften dat zij en hun gezin in Griekenland geen woning kunnen vinden, dat zij er geen werk hadden en/of opleidingen konden volgen en dat de medische zorgen er ontoereikend zijn, hetgeen volgens hen wordt bevestigd door een rapport van AIDA (verzoekschriften, stuk 3). Als zodanig komen zij niet verder dan het herhalen van en volharden in hun eerdere verklaringen en het verwijzen naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op hun persoon en die dan ook op zich niet volstaat teneinde *in concreto* aan te tonen dat de bescherming die hen in Griekenland werd verleend voor hen persoonlijk ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kunnen doen gelden ten overstaan van Griekenland. Het loutere feit dat verzoekers twee minderjarige kinderen hebben, doet hieraan geen afbreuk. Verzoekers stellen weliswaar dat zij ingeval van terugkeer naar Griekenland met hun gezin op straat zouden moeten leven, doch zij maken dit geenszins *in concreto* aannemelijk en komen dienaangaande niet verder dan het opwerpen van blote beweringen en het verwijzen naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op hun persoon. Er wordt in de bestreden beslissingen erkend dat de levensomstandigheden en de economische situatie in Griekenland allerminst optimaal zijn, doch op zich blijkt hieruit niet dat er in hoofde van verzoekers sprake zou zijn van discriminatie en/of van onmenselijke of vernederende behandeling.

Rekening houdend met het voorgaande motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht als volgt:

"Nog haalde u aan dat de beschermingsstatus die u ontving in Griekenland van tijdelijke aard is, en dat u niet zeker weet of deze nog geldig is of verlengd kan worden (CGVS, p. 10).

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen

die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X)."

Dienaangaande voeren verzoekers geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in hun verzoekschriften.

Met betrekking tot de door verzoekers voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in de administratieve dossiers) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht als volgt:

"De documenten die u neerlegt veranderen niets aan deze vaststellingen. De Syrische documenten van u en uw echtgenote ondersteunen uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit, herkomst vluchtredenen, en familiebanden. De documenten die u voorlegt uit Turkije en Griekenland kunnen enkel jullie verblijf daar en de geboorte van uw kinderen in deze landen ondersteunen. Ook dit wordt hier niet in twijfel getrokken. De foto's van de situatie in het opvangcentrum in Griekenland komen overeen met wat u hierover verklaard heeft. Zoals hierboven aangegeven konden deze elementen niet als afdoende beschouwd worden om te kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in België. Deze foto's zijn op zich dan ook niet bij machte hier iets aan te veranderen."

Dienaangaande voeren verzoekers geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in hun verzoekschriften.

3.3.5. De stelling dat verzoekers in geval van terugkeer naar Griekenland zullen worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoekers *in concreto* aantonen dat zij in een situatie zouden belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, ook al kan worden aangenomen dat hun situatie door onzekerheid of een verslechtering van hun levensomstandigheden gekenmerkt wordt.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekers geen elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER